II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. január 28.)

a villamosenergia-piac szervezése keretében egy kompenzációs alap létrehozásának formájában Luxemburg által nyújtott támogatásról (C 43/02 (korábbi NN 75/01))

(az értesítés a C(2009) 230. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/476/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térséget létrehozó megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután az említett cikkeknek megfelelően felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére [1], és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

(1) Luxemburg a 2001. július 2-án kelt és 2001. július 16-án N 475/01 számon iktatott levélben a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésével összhangban bejelentette a Bizottságnak egy kompenzációs alapnak a villamosenergia-piac szervezésének keretében történő létrehozását. A bejelentett intézkedést mindazonáltal ténylegesen már 2001. január 1-jétől megvalósították. A Bizottság tehát úgy vélte, hogy az intézkedést nem lehet a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerinti tervezett támogatásnak tekinteni, és 2001. július 30-án azt – NN 75/01 számon – be nem jelentett támogatásként iktatta.

(2) A Bizottság a luxemburgi hatóságokkal folytatott levélváltást követően 2002. június 5-én kelt levelében arról a határozatáról értesítette Luxemburgot, hogy az említett intézkedéssel szemben megindítja a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárást. Emellett felhívta Luxemburgot, hogy a levél kézhezvételétől számított egy hónapon belül tegye meg észrevételeit, és adja meg mindazokat az információkat, amelyek az intézkedés értékelése szempontjából hasznosak lehetnek.

(3) A Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatát közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [2]. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket a kérdéses intézkedéssel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(4) Luxemburg a 2002. július 22-én kelt és 2002. július 26-án iktatott levelében az észrevételei megtételére nyitva álló határidő meghosszabbítását kérte, amit a Bizottság jóvá is hagyott, és az új határidőt 2002. július 30-án kelt levelében 2002. szeptember 5-ében állapította meg.

(5) Hollandia a 2002. december 4-én kelt és ugyanazon a napon iktatott fax útján megküldte a Bizottságnak a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatos észrevételeit. A Bizottság 2003. február 18-án kelt levelében továbbította Hollandia levelét Luxemburgnak, és felhívta ez utóbbit arra, hogy egy hónapon belül tegye meg észrevételeit. A Bizottság, miután 2003. május 16-án emlékeztető levelet küldött, a 2003. május 23-án kelt és ugyanezen a napon iktatott fax útján a válaszadási határidő meghosszabbítása iránti kérelmet kapott Luxemburgtól.

[1] HL C 255., 2002.10.23., 15. o.

[2] Lásd az 1. lábjegyzetet.

(6) Luxemburg a 2003. június 4-én kelt és 2003. június 5-én iktatott levélben megküldte észrevételeit a Bizottságnak, és ezek mind a Bizottság 2002. június 5-én kelt levelét, mind Hollandia észrevételeit érintették. Luxemburg a 2004. május 3-án kelt és 2004. május 13-án iktatott levelében kiegészítő információkat adott.

(7) 2005. január 25-én munkaértekezletre került sor Luxemburg és a Bizottság között.

(8) A Bizottság 2005. március 31-én kelt levelében tájékoztatást kért Luxemburgtól. Luxemburg a 2005. április 20-án kelt és 2005. április 27-én iktatott, illetve a 2005. május 20-án kelt és 2006. június 1-jén iktatott levélben válaszolt a Bizottságnak.

(9) A Bizottság 2005. június 22-én kelt levelében kiegészítő tájékoztatást kért Luxemburgtól. Luxemburg 2005. november 22-én kelt és 2005. november 23-án iktatott levelében a válaszadásra nyitva álló határidő meghosszabbítását kérte, és az új határidőt a Bizottság a 2005. december 5-én kelt levelében 2006. január 31-ében állapította meg. Luxemburg a 2006. január 31-én kelt és 2006. február 3-án iktatott levelekben válaszolt a Bizottságnak.

(10) A Bizottság 2006. március 27-én kelt levelében kiegészítő tájékoztatást kért Luxemburgtól. Luxemburg a 2006. április 11-én kelt és 2006. április 18-án iktatott levélben válaszolt a Bizottságnak.

(11) 2006. december 12-én munkaértekezletre került sor Luxemburg és a Bizottság között.

(12) A Bizottság 2007. november 21-én kelt levelében kiegészítő tájékoztatást kért Luxemburgtól. Luxemburg a 2007. december 6-án kelt és 2007. december 10-én iktatott levelében a válaszadásra nyitva álló határidő meghosszabbítását kérte, amit a Bizottság jóváhagyott, és a határidőt a 2007. december 14-én kelt levelében 2008. január 17-ében állapította meg. Luxemburg a 2008. január 28-án kelt és 2008. január 30-án iktatott levélben válaszolt a Bizottságnak.

(13) 2008. február 27-én munkaértekezletre került sor Luxemburg és a Bizottság között.

(14) Luxemburg a 2008. június 19-én kelt és 2008. június 20-án iktatott levélben, valamint a 2008. szeptember 12-én iktatott levélben kiegészítő információkat küldött a Bizottságnak.

2. LEÍRÁS

2.1. A kompenzációs mechanizmus jogi háttere

2.1.1. *Az 1994. május 30-i nagyhercegi rendelet (a továbbiakban „RGD") és a villamosenergia-piac liberalizálásának folyamata*

(15) A megújuló energiaforrásokon vagy kapcsolt energiatermelésen alapuló villamos energia (a továbbiakban „zöldáram") termeléséről szóló, 1994. május 30-i RGD ([3]) e zöldáram megvásárlásával kapcsolatos kötelezettséget állapított meg a Cegedel számára, amely akkoriban Luxemburg villamosenergia-hálózatának egyedüli általános koncesszora volt. A program a víz-, szél-, fényelektromos energiából, biogázból és biomasszából származó energiatermelésre, illetve a kapcsolt energiatermelésre vonatkozik.

(16) Az 1994. évi RGD 1. cikke előírja, hogy „a rendelkezésre álló, megújuló energiaforrásokon vagy kapcsolt energiatermelésen alapuló, saját előállítású energiamennyiséget a Nagyhercegség a saját célra termelő személy kérelmére átveszi a közüzemi hálózat számára". Az 1994. évi RGD e zöldáram árát is meghatározza, mégpedig a hagyományos módon termelt villamos energia áránál magasabb szinten. A zöldáram vételi árát idővel kiigazították, méghozzá a 2005. október 14-i RGD ([4])-ben. A 2008. január 1-jén hatályos árat a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosenergia-termelésről szóló, 2008. február 8-i RGD ([5]) határozta meg.

(17) Luxemburg úgy vélte, hogy 2000-ben az 1994. évi RGD-ből származó vásárlási kötelezettség 112 GWh ([6]) termelést érintett, és hogy e mennyiségekért átlagosan a Cegedel által kötött hosszú távú szolgáltatási szerződésekben meghatározott ár háromszorosát fizették. A luxemburgi hatóságok szerint ebből 275 millió LUF, azaz 6,8 millió EUR többletköltség jelentkezett.

(18) Miután a 2000. július 24-i törvény ([7]) megnyitotta a villamosenergia-ágazatot a verseny előtt, a vásárlási kötelezettség a Luxemburgban tevékenykedő valamennyi szolgáltatóra kiterjedt. E szolgáltatók száma 2001-ben tizenhárom volt, ezek közül a legfőbb szolgáltató a Cegedel, a második a Sotel, amely az ország déli részének vasgyártó telephelyeit látja el, a többi pedig helyi szolgáltató. Ugyanakkor a Luxemburgban termelt zöldáram túlnyomó részét valójában egyedül a Cegedel vásárolta meg.

([3]) *Mémorial* A, 62. szám, 1994.7.12., 1140. o.
([4]) 2005. október 14-i RDG 1. a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosenergia-szolgáltatásról és 2. a megújuló energiaforrásokon vagy kapcsolt energiatermelésen alapuló villamosenergia-termelésről szóló, 1994. május 30-i RDG, valamint a villamosenergia-piac szervezése keretében egy kompenzációs alap létrehozásáról szóló, 2001. május 22-i RDG módosításáról, *Mémorial A*, 181. szám, 2005.11.14., 2948. o.
([5]) *Mémorial* A, 16. szám, 2008.2.12., 260. o.
([6]) Luxemburg szerint 2000-ben a teljes villamosenergia-fogyasztás Luxemburgban 5 650 GWh volt.
([7]) *Mémorial* A, 79. szám, 2000.8.21., 1896. o.

2.1.2. *A 2001. május 22-i RGD*

(19) Luxemburg annak érdekében, hogy a zöldáram megvásárlására vonatkozó kötelezettség terhét méltányosan ossza meg a szolgáltatók között, úgy határozott, hogy a villamosenergia-piac szervezésének keretében egy kompenzációs alap létrehozásáról szóló, 2001. május 22-i RGD-vel kompenzációs mechanizmust vezet be ([8]). A kompenzációs alap valójában 2001. január 1-jétől működött.

(20) A 2001. május 22-i RGD 21. cikke szerint a végfogyasztóktól minden luxemburgi villamosenergia-szolgáltató a kompenzációs alaphoz való hozzájárulást szedhet be. A hozzájárulás a végfogyasztó villamosenergia-fogyasztásával arányos. A kompenzációs alap mechanizmusa ezen felül lehetővé teszi a zöldáram megvásárlásának kötelezettségéhez kapcsolódó terhek megosztását a szolgáltató összes ügyfele között. A hozzájárulás összegét minden évben az állam határozza meg, úgy, hogy az alap bevételei ne haladják meg a zöldáram megvásárlásával összefüggő többletköltséget. A 2001. május 22-i RGD 13. cikkéből az következik, hogy a nagy villamosenergia-fogyasztók ([9]) 2005. december 31-ig mentesülnek e hozzájárulás megfizetése alól ([10]). A luxemburgi hatóságok szerint ez a mentesség körülbelül ötven nagyfogyasztót érint, különösen a vegyiparban és a vasgyártásban.

(21) Így a 2001. május 22-i RGD 23. cikke szerint a nem mentesített ügyfelekre megállapított hozzájárulás a 2001. év tekintetében 2,73 EUR/MWh.

2.1.3. *A 2005. december 9-i RGD*

(22) A Bizottsággal folytatott kétoldalú megbeszélések eredményeként a 2006. január 1-jétől hatályos, 2005. december 9-i RGD ([11]) módosítja a 2001. május 22-i RGD-t. Megszünteti többek között a nagy villamosenergia-fogyasztók hozzájárulás-fizetés alóli mentességét, és ehelyett három ügyfél-kategóriát vezet be, amely kategóriák a különböző hozzájárulások három szintjéhez igazodnak ([12]):

— Az A kategória azokat az ügyfeleket foglalja magában, amelyek éves villamosenergia-fogyasztása a fogyasztásmérő szerint kisebb, mint 25 MWh, vagy egyenlő azzal. A 2007. évben az A kategóriába tartozó fogyasztók által fizetendő hozzájárulás 7,00 euro/MWh volt.

— A B kategóriába tartoznak azok az ügyfelek, amelyek éves villamosenergia-fogyasztása a fogyasztásmérő szerint több, mint 25 MWh, kivéve a C kategóriába sorolt fogyasztásmérőket. A 2007. évben a B kategóriába tartozó fogyasztók által fizetendő hozzájárulás 2,70 EUR/MWh volt.

— A C kategória azokat a B kategóriába tartozó ügyfeleket tömöríti, amelyeknek ezen felül *„a kormány és az érintett vállalkozás között megkötött megállapodásban vállalniuk kell, hogy jelentős mértékben javítanak átlagos energiahatékonyságukon. […] A megkötendő megállapodást a kötelezettségvállalás nem teljesítése esetére vonatkozó szankciós záradékkal látják el”* ([13]). A megállapodások 2008. január 31-én járnak le. A 2007. évben a C kategóriába tartozó fogyasztók által fizetendő hozzájárulás 0,75 EUR/MWh volt.

2.1.4. *A 2009. január 1-jén alkalmazandó rendelkezések*

(23) A luxemburgi hatóságok vállalták, hogy a 2005. december 9-i RGD helyébe egy új RGD-t léptetnek; ezt eddig nem tettek közzé, de hatálybalépése 2009. január 1-jére várható. A luxemburgi hatóságok szerint az új RGD azt írja elő, hogy a szolgáltatók a zöldáram által generált költségek után hozzájárulást *szedhetnek* be végfogyasztóiktól. A hatóságok így a továbbiakban nem határozzák meg a hozzájárulás mértékét, hanem a szolgáltatók mérlegelésére bízzák azt.

2.2. **A kompenzációs mechanizmus működése**

(24) A 2001. május 22-i és a 2005. december 9-i RGD gyakorlatilag azt írja elő, hogy a legnagyobb luxemburgi szolgáltatónak, a Cegedelnek, amely főként magántőkéből áll, a Luxemburgban termelt összes zöldáramot fel kell vásárolnia az állam által meghatározott áron. Ezeket a vásárlásokat saját nevében vagy más olyan szolgáltatók nevében végzi el, amelyek szállítási szerződést kötöttek a zöldáramtermelőkkel. Ennek következtében a fő szolgáltató a zöldáramot versenytársainak azoknak a luxemburgi piacon fennálló piaci részesedése arányában adja el, az állam által az előző évi villamosenergia-piaci ár alapján meghatározott eladási áron. A zöldáram által generált többletköltségek annak a különbségnek felelnek meg, amely a zöldáramtermelőktől történő vásárlás ára (betáplálási díj) és a más szolgáltatóknak történő eladás ára között adódik; ezeket az árakat az állam határozza meg. A zöldáramvásárlásáról valamennyi szolgáltató havi alapú elszámolást készít a luxemburgi energiaszabályozó hatóság, azaz az Institut Luxembourgeois de Régulation (a továbbiakban „ILR”) számára. Az év végén a szabályozó hatóság végrehajtja a szolgáltatók közötti kompenzációt: ha a Luxemburgban termelt és egy adott szolgáltató által vásárolt zöldáram részesedése magasabb, mint a saját villamosenergia-piaci részesedése, ez a szolgáltató kompenzációban részesül az alapból; viszont ha az általa megvásárolt zöldáram részesedése alacsonyabb a nemzeti

([8]) *Mémorial* A, 70. szám, 2001.6.19., 1407. o.

([9]) A nagy villamosenergia-fogyasztók azok a vállalkozások, amelyek 65 kV-nál nagyobb feszültséggel csatlakoznak a villamosenergia-hálózathoz.

([10]) A 2001. május 22-i RDG 14. cikke szerint a mentesség kedvezményezettjeinek száma mindazonáltal 2006. január 1-je előtt csökkenhet, ha a kompenzációs alapba befizető ügyfelek hozzájárulása több mint 50 %-kal növekszik a 2002. és a 2003. üzleti évben.

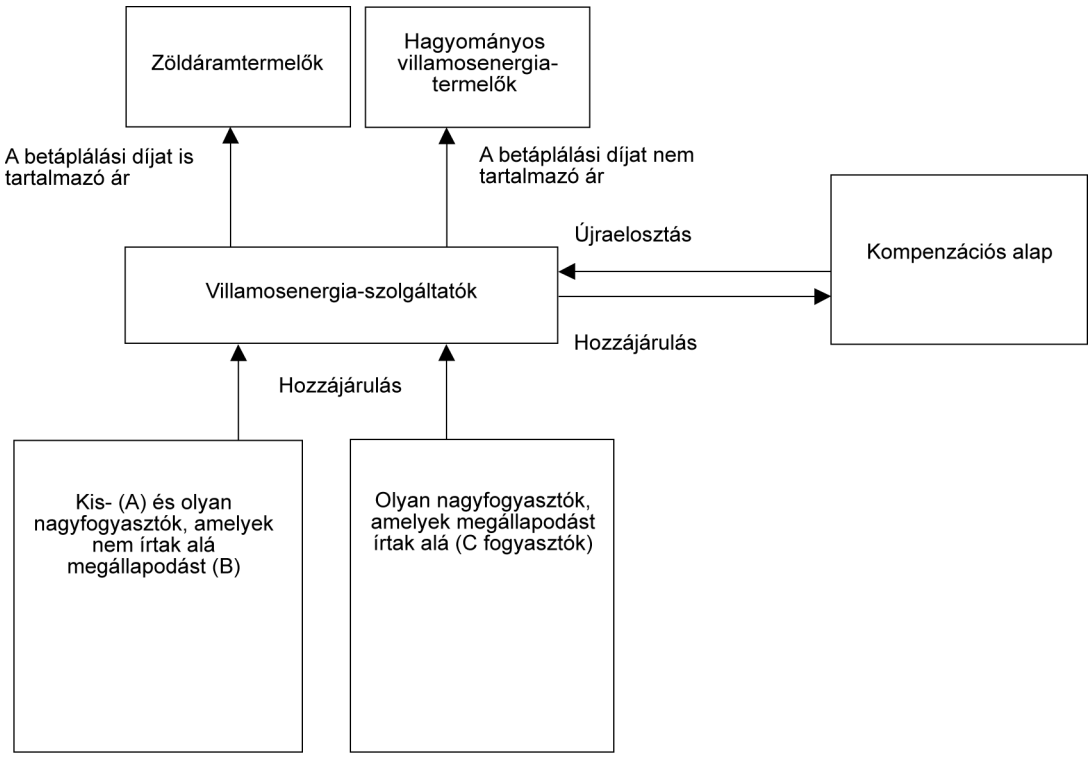
([11]) *Mémorial* A, 203. szám, 2005.12.16., 3256. o.

([12]) A 2001. május 22-i RDG 21. cikkének módosításáról szóló, 2005. december 9-i RDG 1. cikke.

([13]) A 2005. december 9-i RDG 1. cikke.

piaci részesedésénél, ennek megfelelő hozzájárulást kell fizetnie az alapba. A kompenzációs alap célja tehát annak biztosítása, hogy a Luxemburgban tevékenykedő egyes szolgáltatók a nemzeti piaci részesedésükkel megegyező arányban vásároljanak Luxemburgban termelt zöldáramot.

(25) A kompenzációs alap működését az alábbi séma mutatja be annak a 2008. december 31-én hatályos formájában:

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK

(26) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság úgy vélte, hogy a kompenzációs mechanizmus a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősülhet ([14]).

(27) Az intézkedés előnyhöz juttatja a zöldáramtermelőket, amelyek végső soron a kompenzációs alap hozamából részesülnek. Ezen felül a 2005. december 31-ig alkalmazandó, hozzájárulás-fizetés alóli mentesítés előnyben részesíti a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásokat azon vállalkozásokhoz képest, amelyeknek hozzájárulást kell fizetniük a kompenzációs alapba. Ezzel szemben a szolgáltatók semmilyen előnyhöz nem jutnak, mivel csak közvetítő szerepet töltenek be a végfogyasztók által fizetett hozzájárulások beszedésében, amelyek végül a zöldáramtermelőkhöz kerülnek.

([14]) Lásd a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat 14–19. pontját (HL C 255., 2002.10.23., 15. o.)

(28) Ezt az előnyt állami forrásból nyújtják, és nem a zöldáram-vásárlási kötelezettség bevezetése, hanem a kompenzációs alap létrehozása révén. Ezt az alapot ugyanis az állam hozta létre, alapjául kötelező hozzájárulási rendszer szolgál, és az oda befizetett összegeket az állam ellenőrzi.

(29) Az intézkedés szelektív, mivel kizárólag bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos tevékenységeket részesít előnyben, ideértve különösen más villamosenergia-termelőkkel szemben a zöldáramtermelőket, valamint más villamosenergia-fogyasztó vállalkozásokkal szemben a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásokat.

(30) Végül a zöldáramtermelőknek nyújtott előny jellegénél fogva zavart okoz a villamos energia Közösségen belüli kereskedelmében, és a különböző gazdasági ágazatokban tevékenykedő nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásoknak biztosított előnnyel együtt torzítja a versenyt.

(31) A Bizottság ezt követően azt vizsgálta, hogy a kompenzációs mechanizmus a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint összeegyeztethető-e a közös piaccal, a környezetvédelem állami támogatásáról szóló 2001. évi közösségi iránymutatás (a továbbiakban „2001. évi iránymutatás") ([15]) fényében. E tekintetben a Bizottság a következő kételyeket fogalmazta meg.

(32) Először is a Bizottság úgy vélte, hogy a zöldáramtermelőknek nyújtott támogatások nem felelnek meg a 2001. évi iránymutatás következő rendelkezéseiben foglalt feltételeknek:

— a rendszer nem garantálja, hogy a támogatás a szóban forgó energia termelési ára és piaci ára közötti többletköltségre korlátozódik. A rendszer a működési támogatásokat nem korlátozza az üzem amortizációjának biztosításához szükséges időtartamra. A rendszer továbbá nem veszi figyelembe az egyes termelők által az üzemeik tekintetében kapott esetleges beruházási támogatásokat, mint amilyen a luxemburgi ökológiai díj ([16]) is (a 2001. évi iránymutatás E.3.3.1. pontja),

— a rendszer nem ír elő olyan piaci mechanizmusokat, mint amilyenek a zöld tanúsítványok (a 2001. évi iránymutatás E.3.3.2. pontja),

— a működési támogatásokat nem az elkerült külső költségek alapján számítják ki (a 2001. évi iránymutatás E.3.3.3. pontja),

— a működési támogatások nem korlátozódnak öt évre, és nem degresszívek, intenzitásuk pedig nem korlátozódik a többletköltségek 50 %-ára (a 2001. évi iránymutatás E.3.3.4. pontja).

(33) Másodszor a Bizottság úgy véli, hogy a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozások hozzájárulás-fizetés alóli mentesítése nem felel meg a 2001. évi iránymutatásban megállapított kritériumoknak: a mentességben részesített vállalkozások nem vállalnak kötelezettséget környezetvédelmi célok megvalósítására ([17]); a vállalkozásoknak nem kell megfizetniük az adó jelentős hányadát ([18]); végül pedig a mentességek nem degresszívek, és intenzitásuk nem korlátozódik 50 %-ra ([19]).

(34) Végül a Bizottság felvetette azt a kérdést, hogy az intézkedés összeegyeztethető-e a Szerződés 25. és 90. cikkével. A kompenzációs mechanizmus ugyanis sem a behozott villamos energia tekintetében fizetendő hozzájárulás alól, sem az exportadó megfizetésének kötelezettsége alól nem mentesít. Ez az intézkedés mindemellett végső soron kizárólag a nemzeti zöldáramtermelőket részesíti előnyben. A behozott energiát tehát megadóztatják, anélkül, hogy azt végül a Luxemburgban előállított zöldáramhoz hasonlóan támogatásban részesítenék.

(35) A (23) preambulumbekezdésben említett új RGD, amelynek 2009. január 1-jén kell hatályba lépnie, olyan módon módosítja a kompenzációs mechanizmust, hogy arra a továbbiakban nem vonatkoznak a hivatalos vizsgálati eljárás megindításához vezető indokok. Ebből következően ez a határozat az állami támogatások meglétét és a kompenzációs mechanizmus esetleges, a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjának értelmében vett összeegyeztethetőségét 2008. december 31-ig vizsgálja.

4. LUXEMBURGNAK A VIZSGÁLATI ELJÁRÁS HIVATALOS MEGINDÍTÁSÁT ÉRINTŐ ÉSZREVÉTELEI

4.1. Az intézkedés leírásáról

(36) Luxemburg először is hangsúlyozza, hogy az 1994. május 30-i RGD szerint egyedül a Cegedel köteles a Luxemburgban termelt zöldáramot megvásárolni. Ezt követően 2003 júniusában a piac liberalizációjának köszönhetően más versenytárs szolgáltatók jelentek meg, szám szerint tizenhárman. Mindegyiküket kötelezték zöldáram vásárlására. A gyakorlatban mindazonáltal többletköltségek lényegében továbbra is csak egy szereplőnél, a Cegedelnél keletkeztek. Luxemburg tehát megjegyzi, hogy a kompenzációs alap valójában támogatja a szolgáltatók közötti tisztességes versenyt, mivel megosztja köztük a zöldáram vásárlásával kapcsolatos kötelezettséggel összefüggő többletköltségeket.

(37) Másodszor Luxemburg rámutat arra, hogy az intézkedés jelentős környezetvédelmi előnnyel jár, és hozzájárul azon környezetvédelmi célkitűzések eléréséhez, amelyekre Luxemburg az éghajlatváltozással szembeni küzdelem közösségi politikájának megfelelően kötelezettséget vállalt: Luxemburg tekintetében az a cél, hogy a CO_2-kibocsátásokat az 1990-es szinthez képest 28 %-kal csökkentsék. A luxemburgi hatóságok felkérik tehát a Bizottságot, hogy a versenytorzulás vagy a Közösségen belüli kereskedelem érintettségének potenciális hatását az intézkedés környezetvédelmi hasznának fényében értékeljék.

4.2. Az állami támogatás meglétéről

(38) Luxemburg úgy véli, hogy a kompenzációs alap létrehozása a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében nem minősül állami támogatásnak.

(39) Luxemburg először is arra hivatkozik, hogy az alap nem érint állami forrásokat az Európai Közösségek Bírósága (a továbbiakban „Bíróság") által a PreussenElektra-ügyben 2001. március 13-án hozott ítélet ([20]) szerint. Az alap bevezetése előtt ugyanis a zöldáram megvásárlásának kötelezettségéhez kapcsolódó többletköltségeket egyedül a Cegedel magántársaság végfogyasztói viselték. Az alap bevezetését követően a többletköltségeket megosztották a Luxemburgban tevékenykedő valamennyi szolgáltató valamennyi ügyfele között, de e többletköltségek után nem járt több állami támogatás. Luxemburg érvelésének

([15]) HL C 37., 2001.2.3., 3. o.
([16]) Az N 842/2000 ügyben 2001. október 17-én hozott bizottsági határozat (HL C 5., 2002.1.8., 5. o.)
([17]) Lásd az 51. pont 1. a) alpontját.
([18]) Lásd az 51. pont 1. b) alpontjának második francia bekezdését.
([19]) Lásd a 46. pontot.
([20]) C-379/98. sz. ügy, EBHT 2001., I-2099. o.

alátámasztására a *PreussenElektra*-ügyben hozott ítélet 66. pontját idézi: „*Nem minősül állami támogatásnak az EK-Szerződés 92. cikke (1) bekezdésének [jelenleg 87. cikke (1) bekezdésének] értelmében az a tagállami szabályozás, amely egyrészről arra kötelezi a villamosenergia-szolgáltató magánvállalkozásokat, hogy a szolgáltatási területükön a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát olyan minimáláron vegyék át, amely meghaladja az ilyen típusú villamos energia valós gazdasági értékét, másrészről az e kötelezettségből eredő pénzügyi terhet megosztja az említett villamosenergia-szolgáltató vállalkozások és a villamosenergia-alaphálózatot üzemeltető magánvállalkozások között.*"

(40) Másodszor Luxemburg megjegyzi, hogy a kompenzációs alap nem juttatja előnyhöz a zöldáramtermelőket, mivel nem áll fenn semmilyen szerződéses vagy pénzügyi kapcsolat az alap és a termelők között. Ez utóbbiaknak valójában közvetlenül a szolgáltatók fizetnek díjat a zöldáram vásárlásakor az adott esetben az 1994. május 30-i RGD-ben megállapított díjazás szerint. Ami a kompenzációs alapot illeti, az csak a szolgáltatók között alkalmaz kompenzációt.

(41) A kompenzációs alap ezen felül nem juttatja előnyhöz a nagy villamosenergia-fogyasztókat azokkal szemben, akik hozzájárulást fizetnek az alapba. A mentesség kedvezményezettjeinek – a vegyiparnak és a vasgyártásnak – ugyanis nincsenek olyan versenytársai Luxemburgban, amelyeknek hozzájárulást kellene fizetniük az alapba. Ezen felül Luxemburg úgy véli, hogy a mentesség kedvezményezettjei nem részesülnek előnyben a Luxemburgon kívüli versenytársakhoz képest sem.

(42) Végül Luxemburg úgy véli, hogy a versenytorzulásnak és a Közösségen belüli kereskedelem érintettségének a kompenzációs alaphoz köthető hatása pusztán elméleti. Különösen nem állapítható meg, hogy a luxemburgi nehéziparnak nyújtott mentesség érintené a tagállamok közötti kereskedelmet.

4.3. **A Szerződés 25. és 90. cikkének megsértéséről**

(43) Luxemburg úgy véli, hogy a kompenzációs mechanizmus nem sérti a Szerződés 25. és 90. cikkét. Luxemburg szerint ugyanis a rendszer nem részesíti eltérő bánásmódban a Luxemburgban termelt energiát és a behozott energiát. Ezen felül az 1994. május 30-i RGD alkalmazásában termelt zöldáramot nem exportálják. Így egy másik tagállamban található, de luxemburgi ügyfelekkel rendelkező termelő hasonló bánásmódban részesül, mint egy olyan luxemburgi termelő, amely a nemzeti piacon értékesíti termékeit. Ugyanerre a következtetésre lehet jutni akkor is, ha e két termelő ügyfelei egy másik tagállamban találhatók.

4.4. **Az esetleges állami támogatás Szerződéssel való összeegyeztethetőségéről**

(44) A luxemburgi hatóságok, jóllehet vitatják, hogy a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozások hozzájárulás megfizetése alóli mentesítése állami támogatásnak minősül, hangsúlyozzák, hogy ez az intézkedés összeegyeztethetőnek tekinthető a 2001. évi iránymutatással.

(45) Luxemburg először is megjegyzi, hogy a mentességet valójában olyan önkéntes megállapodás alapján ítélik oda, amely az azt aláíró ipari szereplők energiahatékonyságának javításával kapcsolatos célkitűzést fogalmaz meg. Az önkéntes megállapodás 1996 márciusában jött létre Luxemburg és a Nemzeti Iparszövetség (FEDIL) között; és ezt 2001 áprilisában megújították.

(46) Másodszor Luxemburg elismeri, hogy a megállapodás ugyanakkor nem állapít meg szankciót a kötelezettségvállalások elmulasztása esetére, de Luxemburg vállalja, hogy ilyen mechanizmust vezet be, hogy a megállapodást összhangba hozza a 2001. évi iránymutatás 51. pontjának 1.a) alpontjával.

5. AZ ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEI

(47) Egyedül Hollandia tett észrevételt a luxemburgi kompenzációs mechanizmussal szembeni hivatalos vizsgálati eljárás megindítását követően.

(48) Hollandia emlékeztet arra, hogy a zöldáram nemzeti termelőinek nyújtott támogatás megengedhető, ha nem haladja meg az e villamos energia termelésének meg nem térülő többletköltségeit. A holland hatóságok támogatják e meg nem térülő többletköltségeknek a zöldáramtermelés fejlesztése érdekében történő teljes kompenzációját. E támogatásra valójában azért van szükség, hogy a tagállamok elérjék a Kiotói Jegyzőkönyv ([21]) megerősítésével vállalt környezetvédelmi célokat.

(49) Hollandia ezen felül hangsúlyozza, hogy minden tagállam számára mozgásteret kell biztosítani a Kiotói Jegyzőkönyvből eredő környezetvédelmi célkitűzések eléréséhez. Ebből következően azt javasolják, hogy a Bizottság eseti alapon vizsgálja a zöldáram támogatásával kapcsolatos egyes tagállami intézkedéseket.

(50) Következésképpen Hollandia felkéri a Bizottságot, hogy a zöldáramtermelés minél előbbi fejlesztésének valós szükségességét figyelembe véve ítélje meg kedvezően a Luxemburgban tervezett intézkedést.

([21]) Az 1997. december 11-én elfogadott és az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményéhez csatolt Kiotói Jegyzőkönyv.

6. LUXEMBURG MEGJEGYZÉSEI AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEIT ILLETŐEN

(51) Luxemburg nem tett megjegyzéseket Hollandia észrevételeit illetően.

7. ÉRTÉKELÉS

7.1. Az állami támogatás megléte

(52) A Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatában úgy vélte, hogy a kompenzációs mechanizmus a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősülhet ([22]). Ezen állami támogatás kedvezményezettjei két kategóriába sorolhatók: egyrészt ide tartoznak a zöldáramtermelők, másrészt pedig a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozások, amelyek mentesülnek a kompenzációs alapba történő hozzájárulás-fizetés alól.

(53) A Bizottság a korábbi határozatokban úgy vélte, hogy a betáplálásidíj-rendszerek, amelyeket a jelen esethez hasonlóan finanszíroznak, szintén állami támogatásnak minősülnek. Így volt ez például a következő ügyeket érintő határozatok esetében is: az N 504/2000 ügy ([23]) (Egyesült Királyság), az N 707/02 és N 708/02 egyesített ügyek ([24]), amelyeket az N 543/05 ([25]), később az N 478/07 intézkedés ([26]) hosszabbított meg (Hollandia), az NN 162/03 és az N 317/06 ügy ([27]) (Ausztria) és a C 7/05 ügy (Szlovénia) ([28]).

(54) Ezután helyénvaló megvizsgálni, hogy a kompenzációs mechanizmus állami támogatásnak minősül-e a vizsgált időszakban, azaz 2008. december 31-ig.

7.1.1. *Az állami források jelenlétének meghatározása*

(55) Az ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy egy intézkedést állami támogatásnak lehessen minősíteni, azt egyrészt közvetlenül vagy közvetve állami forrásból kell finanszírozni, és másrészt az államnak betudhatónak kell lennie ([29]).

(56) Ami az állami források meglétét illeti, a Bíróság elismerte, hogy egy intézkedés pénzügyi forrásai nem feltétlenül az állami szektor állandó eszközei kell, hogy legyenek ahhoz, hogy azokat állami forrásnak lehessen minősíteni; valójában az a tény, hogy e források állandó állami ellenőrzés alatt és ennélfogva az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére állnak, elegendő ahhoz, hogy azokat állami forrásnak lehessen minősíteni ([30]). Ugyanígy a Bíróság ítélkezési gyakorlata ([31]) szerint nincs szó állami forrásról, ha a hatóságok nem gyakorolnak vagy egyáltalán nem szereznek ellenőrzési jogot a szóban forgó gazdasági előnyt finanszírozó pénzeszközök felett. Fontos tehát meghatározni, hogy az állam gyakorol-e közvetlen vagy közvetett ellenőrzést a szóban forgó források felett, még ha ezek a pénzeszközök közvetlenül nem is az állami költségvetésből származnak. A *PreussenElektra*-ügyben a betáplálási díjakat közvetlenül azok a villamosenergia-magánszolgáltatók finanszírozták, amelyeknek a villamos energiát a villamos energia piaci áránál magasabb áron kellett megvásárolniuk a zöldáramtermelőktől. A jelen esetben az állam 2001 januárjától 2008 decemberéig kötelező hozzájárulásokat szabott ki a fogyasztókra, és ezek a szolgáltatók közvetítésével a zöldáramtermelőkhöz kerültek. Ezen felül a luxemburgi állam által bevezetett kompenzációs alap a szolgáltatók közötti kompenzációt kezeli. A Bíróság a *Stardust Marine* ügyben ([32]) hozott ítéletében megállapította, hogy az egy adott pillanatban állami ellenőrzés alá kerülő források mindig állami források. A Bizottság tehát úgy véli, hogy a támogatást közvetlenül vagy közvetve állami forrásból nyújtják.

(57) Ami az államnak való betudhatóságot illeti, az ILR jogszabályban meghatározott képlet szerint számítja ki a támogatást, és ítéli azt oda az egyes kedvezményezetteknek. Így az állam a jogszabály útján nemcsak a kiosztott összegek és a kedvezményezettek, hanem a támogatás odaítélése felett is ellenőrzést gyakorol. A Bizottság tehát úgy véli, hogy a támogatás az államnak tudható be.

7.1.2. *Szelektív jelleg*

(58) A kompenzációs mechanizmus csak bizonyos villamosenergia-termelőket érint, ebben az esetben a luxemburgi zöldáramtermelőket.

(59) Ugyanígy a mechanizmus mentességet ad a hozzájárulásfizetés alól, illetve 2006. január 1-jétől csökkenti a fogyasztók egy kategóriája, de csak a nagy villamosenergia-fogyasztók által fizetendő hozzájárulás mértékét ([33]).

7.1.3. *Az előny megléte*

(60) A kompenzációs mechanizmus által megállapított kötelező hozzájárulás nyilvánvaló előnyben részesíti a zöldáramtermelőket, mivel a rendszer célja is az, hogy e termelők számára lehetővé tegye az általuk termelt villamos energiának a piaci árnál magasabb áron történő értékesítését.

([22]) Lásd a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat 14–19. pontját.
([23]) HL C 30., 2002.2.2., 15. o.
([24]) HL C 148., 2003.6.25., 12. o.
([25]) HL C 221., 2006.9.14., 8. o.
([26]) HL C 39., 2008.2.13., 3. o.
([27]) Az ügyeket A. (megújuló energiaforrások) és B. (kapcsolt energiatermelés) részre osztották (HL C 221., 2006.9.14., 8. o.)
([28]) HL L 219., 2007.8.24., 9. o.
([29]) Lásd például a Bíróságnak a C-482/99. sz. Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét (EBHT 2002., I-4397. o.), 24. pont.
([30]) Lásd a Bíróságnak a C-83/98. sz. Franciaország kontra Ladbroke Racing és Bizottság ügyben hozott ítéletét (EBHT 2000., I-3271. o.), 50. pont, és az Elsőfokú Bíróságnak a T-358/94. sz. Air France kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét (EBHT 1996., I-2109. o.), 67. pont.
([31]) Lásd Jacobs főtanácsnok indítványát a C-482/99. sz. Franciaország kontra Bizottság ügyben, EBHT 2002., I-4397. o., 38–42. pont, és a 20. oldal alján található lábjegyzetben idézett ítéletet, 59–61. pont.
([32]) Lásd a Bíróságnak a C-482/99. sz. Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét (EBHT 2002., I-4397. o.), 37. pont.
([33]) Lásd a (22) bekezdést.

(61) A nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozások nyilvánvaló előnyben részesülnek abból eredően, hogy mentesülnek a kompenzációs mechanizmusba történő hozzájárulás megfizetése alól, illetve hogy 2006. január 1-jétől csökkentett hozzájárulást kell fizetniük.

7.1.4. *A verseny torzulása és a Közösségen belüli kereskedelem érintettsége*

(62) Az intézkedés a verseny előtt nyitott ágazatokban tevékenykedő gazdasági szereplőket érinti, legyen szó akár a villamosenergia-termelésről, akár azokról az ágazatokról, amelyekben a nagy villamosenergia-fogyasztók működnek (nevezetesen a vegyipar és a vasgyártás), és e szereplők más tagállamokkal folytatnak kereskedelmet.

(63) Ebből következően a támogatás alkalmas arra, hogy torzítsa a versenyt és érintse a Közösségen belüli kereskedelmet.

7.1.5. *Következtetés az állami támogatás meglétéről*

(64) E tények alapján a Bizottság úgy véli, hogy a kompenzációs mechanizmus 2001. január 1-je és 2008. december 31-e között hatályos változata a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül.

7.2. **A támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja szerinti összeegyeztethetőségének a vizsgálata**

(65) A Bizottság a (32), (33) és (34) preambulumbekezdésben kifejtett okokból úgy határozott, hogy ebben az esetben megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást, mivel kételyei voltak abban a tekintetben, hogy az intézkedés összeegyeztethető-e a közös piaccal, valamint hogy megfelele a Szerződés 25. és 90. cikkének.

(66) Tekintettel arra, hogy a kompenzációs mechanizmussal létrehozott támogatás környezetvédelmi célokat követ, összeegyeztethetőségét a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás fényében kell vizsgálni. 2001. január 1-je és 2008. december 31-e között egymást követően két iránymutatást kellett alkalmazni, mivel a 2001. évi iránymutatás helyébe a környezetvédelem állami támogatásáról szóló iránymutatás (a továbbiakban a „2008. évi iránymutatás") ([34]) lépett. Mivel a szóban forgó támogatást be nem jelentett támogatásként iktatták, a 2008. évi iránymutatás 205. pontjának megfelelően helyénvaló e támogatás összeegyeztethetőségét az odaítélésének időpontjában alkalmazandó szabályok szerint vizsgálni.

([34]) HL C 82., 2008.4.1., 1. o.

(67) Helyénvaló tehát először azt vizsgálni, hogy az intézkedés összeegyeztethető-e a 2001. és 2008. évi iránymutatás szerint, majd másodszor azt, hogy megfelel-e a Szerződés 25. és 90. cikkének.

7.3. **A támogatás összeegyeztethetősége a 2001. évi és a 2008. évi iránymutatás szerint**

(68) A Bizottság a támogatás összeegyeztethetőségét két kedvezményezetti kategória tekintetében vizsgálja a 2001. január 1-je és a 2008. december 31-e közötti időszakban: ezek egyrészt a zöldáramtermelők, akik közvetetten részesednek a kompenzációs alap hozzájárulásaiból, másrészt a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozások, akik először mentességet kaptak, majd 2006. január 1-jétől csökkentett hozzájárulást kellett fizetniük a kompenzációs alapba.

7.3.1. *A luxemburgi zöldáramtermelőknek nyújtott támogatás összeegyeztethetősége*

(69) A zöldáramtermelőknek a kompenzációs mechanizmusban foglalt kötelező hozzájárulás révén nyújtott támogatás egyes megújuló energiaforrásokat (víz-, nap-, szélenergia, biogáz és biomassza) és a kapcsolt energiatermelést érinti, amelyekkel a 2001. és a 2008. évi iránymutatás is foglalkozik ([35]).

(70) A luxemburgi hatóságok két jelentést nyújtottak be a Bizottsághoz, amelyeket a […] * kutatóintézet ([36]) készített, és amelyek a luxemburgi zöldáramtermelőknek nyújtott kompenzáció szintjeit elemzik. Az első jelentés a 2005 végéig tartó időszakot öleli fel ([37]), míg a második a 2006 és 2008 közöttit ([38]).

(71) Számításokat végeztek a kompenzációs mechanizmus szerint támogatható valamennyi megújuló energiaforrás ([39]) tekintetében, és a kapcsolt energiatermelést illetően is. A betáplálási díjakon felül e számítások figyelembe vesznek más támogatási programokat, működési támogatásokat (különösen az ökológiai díjat ([40]) vagy beruházási támogatásokat is. A számítások összehasonlítják a zöldáramtermelés költségét az ilyen villamos energia piaci árával. A jelentések az adott időszakban a túlzott mértékű kompenzáció hiányát állapítják meg a megújuló energiaforrások és a kapcsolt energiatermelés tekintetében is.

(72) Mindezek alapján a Bizottság úgy véli, hogy a támogatás a zöldáramtermelés költsége és a villamos energia piaci ára közötti különbségre korlátozódik.

([35]) Lásd a 2008. évi iránymutatás (70) preamublumbekezdésének 5. és 10. pontját.

* Bizalmas információk.

([36]) […].

([37]) […].

([38]) […].

([39]) Az érintett energiaforrások a víz-, a nap- és a szélenergia, valamint a biomassza és a biogáz.

([40]) Az N 842/2000 ügyben 2001. október 17-én hozott bizottsági határozat.

(73) A Bizottság tehát a 2001. január 1-je és 2008. április 1-je közötti időszak tekintetében, amelynek során a 2001. évi iránymutatást kellett alkalmazni, úgy véli, hogy a zöldáramtermelőknek nyújtott támogatás megfelel a 2001. évi iránymutatásnak és különösen annak a működési támogatásokra vonatkozó 58–60. pontjának, és ezért a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethetőnek minősül.

(74) A 2008. április 2. és 2008. december 31. közötti időszak tekintetében, amelynek során a 2008. évi iránymutatást kellett alkalmazni, a Bizottság úgy véli, hogy a zöldáramtermelőknek nyújtott támogatás megfelel a 2008. évi iránymutatásnak, különösen annak a megújuló energiaforrásokhoz és a kapcsolt energiatermeléshez ([41]) nyújtott működési támogatásokra vonatkozó 109–119. pontjának, és ezért a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban összeegyeztethető.

7.3.2. *A nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásoknak nyújtott támogatás összeegyeztethetősége*

(75) A Bizottság a hivatalos vizsgálat megindításáról szóló határozatában kétségeit fejezte ki a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásoknak 2005. december 31-ig nyújtott, hozzájárulás-fizetés alóli mentesség tekintetében. 2006. január 1-jétől ezek a vállalkozások már fizettek hozzájárulást a kompenzációs alapba, mindazonáltal csökkentett mértékben.

(76) Ami a támogatás összeegyeztethetőségének értékelésére vonatkozó szabályok meghatározását illeti, meg kell jegyezni, hogy a 2008. évre fizetendő hozzájárulásokat a 2007. év adatai alapján határozták meg, és a támogatás odaítéléséről szóló határozatot 2008. április 2. előtt hozták meg, ez utóbbi pedig a 2008. évi iránymutatás hatálybalépésének napja. Ebből következően a 2001. január 1-jétől 2008. december 31-ig tartó időszak egésze tekintetében a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásoknak nyújtott támogatás összeegyeztethetőségét a 2001. évi iránymutatás alapján kell értékelni.

(77) A luxemburgi hatóságok először kifejtették, hogy az állammal 1996-ban, majd 2002-ben kötött, a 2000–2006 közötti időszakot lefedő önkéntes megállapodásokban valamennyi mentesített nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásnak kötelezettséget kellett vállalnia arra, hogy javítja energiahatékonyságát. Ezen felül Luxemburg 2005. április 13-án a Bizottság kérelmére módosította ezeket a megállapodásokat.

(78) A 2005. december 9-i RGD-vel hatályba lépett főbb módosítások számszerűsítik az energiahatékonyság javításával kapcsolatos célkitűzést az aláíró vállalkozások tekintetében: a hatékonyság javulásának 2005-ben az 1990-es energiahatékonysághoz viszonyítva 15 %-osnak kell lennie. Ezen felül a megállapodás szankcionálja a kötelezettségvállalások be nem tartását:

— A kötelezettségvállalásukat nem teljesítő vállalkozásoknak meghatározott mennyiségű zöldáramot kell vásárolniuk a piacon vagy saját fogyasztásra előállítaniuk ([42]).

— Azok a vállalkozások, amelyek nem teljesítik azon kötelezettségüket, hogy az energiahatékonyságukat ellenőrökkel hitelesíttetik az időszak kezdetekor és végén, a fogyasztásuk 1 %-ának megfelelő mennyiségű zöldáramot kell vásárolniuk vagy saját maguknak előállítaniuk.

(79) Ezen kívül a hozzájárulás-fizetés alóli mentességet a kompenzációs alap létrehozásával egyidejűleg, azaz 2001. január 1-jén vezették be.

(80) A (77), (78) és (79) preambulumbekezdésben ismertetett tények alapján a Bizottság úgy véli, hogy a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozásokra az önkéntes megállapodások megkötése fejében alkalmazott mentesség, majd 2006. január 1-jétől a kompenzációs alapba fizetendő hozzájárulás csökkentése megfelel a 2001. évi iránymutatás 51. pontja 1.a) alpontjának. Ebből következően az intézkedés 2005 decemberétől a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint összeegyeztethetőnek minősül.

(81) Ami a 2001 januárja és 2005 decembere között időszakot illeti, a Bizottság megállapítja, hogy a hozzájárulás-fizetés alóli mentesség szintén a nagy villamosenergia-fogyasztó vállalkozások energiahatékonyságának javításával kapcsolatos kötelezettségvállalások ellenében történt. Ezeket a megállapodásokat, amelyeket először 1996-ban kötöttek meg, 2002-ben a 2000–2006 közötti időszakra megújították. Ezen felül a 2005-ben bevezetett szankciókat kell alkalmazni, ha a vállalkozások 2005-ben az 1990-es szinthez képest nem javították 15 %-kal energiahatékonyságukat. A Bizottság tehát úgy véli, hogy a számszerűsített környezetvédelmi célkitűzést és a szankciókat 2001 és 2005 között is alkalmazni kell a mentesség kedvezményezettjeinek magatartására. Ebből következően a Bizottság úgy véli, hogy a nagy villamosenergia-fogyasztók 2001 januárja és 2005 decembere között a hozzájárulás-fizetés alól történő mentesítése megfelel a 2001. évi iránymutatás 51. pontja 1.a) alpontjának, és így a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint összeegyeztethetőnek minősül.

([41]) A luxemburgi hatóságok azt is kifejtették, hogy a kapcsolt energiatermelő rendszereknek meg kell felelniük a 2008. évi iránymutatás (70) preambulumbekezdése 11. pontjában foglalt, nagy hatásfokkal kapcsolatos követelményeknek.

([42]) E mennyiségnek tükröznie kell a kompenzációs alap által támogatott zöldáram sokféleségét, és azt a 2005. április 13-i módosítás feltételei szerint a következő három tényező alapján kell meghatározni: „1. a vállalkozás villamosenergia-fogyasztása abban az időszakban, amikor az mentességben részesült, 2. a kompenzációs alap által támogatott villamosenergia-termelés milyen mértékben fedezi a nemzeti energiafogyasztást, 3. a vállalkozás energiahatékonysága javulásának mértéke és az [energiahatékonysága javulásának] általános mértéke közötti különbség százalékos aránya". A különbség százalékos aránya nem haladhatja meg a 100 %-ot. Az energiahatékonyság 15 %-os javulásának célkitűzését arányosan módosítani kell azon vállalkozások tekintetében, amelyek 1990 után kezdték meg tevékenységüket.

7.4. **A támogatás és a Szerződés 25. és 90. cikke összeegyeztethetősége**

(82) A 2001. január 1-je és 2008. december 31-e közötti időszak tekintetében a zöldáram-vásárlási kötelezettséghez fűződő költségeket végül is a fogyasztók viselik, fogyasztásukkal arányosan. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, amelyet legutóbb az *Essent*-ügyben hozott ítélet ([43]) is megerősített, a végfogyasztóra kivetett ilyen kötelező hozzájárulás járuléknak minősül, és ezért a Bizottságnak meg kell vizsgálnia ([44]) a finanszírozási mechanizmus Szerződéssel való összeegyeztethetőségét. A Bizottság hasonló megközelítést fogadott el az (53) preambulumbekezdésben idézett határozatokban is.

(83) Ami annak a veszélyét illeti, hogy a behozott zöldáram és a Luxemburgban termelt zöldáram eltérő bánásmódban részesül, mivel egyedül ez utóbbi a hozzájárulásokból befolyó bevétel kedvezményezettje, a luxemburgi hatóságok miniszteri levélben vállaltak kötelezettséget arra, hogy a 2008. december 31-ig behozott zöldáram tekintetében eljárást állapítanak meg az alapba befizetett hozzájárulások visszatérítésére. A fogyasztóknak a visszatérítéshez igazolniuk kell, hogy behozott zöldáramot vásároltak.

(84) […]

(85) […] ([45])

(86) […]

(87) Ezen felül e tények alapján a Luxemburgban alkalmazott rendszer nagyon hasonlónak tűnik az Ausztriában bevezetett visszatérítési eljárásokhoz, amelyeket a Bizottság összeegyeztethetőnek ítélt ([46]).

8. **KÖVETKEZTETÉS**

(88) A Bizottság megállapítja, hogy Luxemburg jogellenesen, a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével hajtotta végre a kompenzációs alap villamosenergia-piac szervezésének keretében történő létrehozásával kapcsolatos intézkedést.

(89) A Bizottság a fenti tényekre tekintettel azonban megállapítja, hogy a 2001 januárja és a 2008 decembere közötti időszakban a luxemburgi zöldáramtermelőknek odaítélt támogatás, valamint a nagy villamosenergia-fogyasztóknak odaítélt mentesség, majd a 2006. január 1-jétől a javukra megállapított hozzájárulás-csökkentés a 2001. és 2008. évi iránymutatásban kifejtettek szerint, a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében a közös piaccal összeegyeztethető támogatásnak minősül,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A kompenzációs alap villamosenergia-piac szervezésének keretében Luxemburg által történő létrehozása, majd 2001. január 1-je és 2008. december 31-e között Luxemburg által történő kezelése a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében egyrészt a luxemburgi zöldáramtermelőknek, másrészt a nagy villamosenergia-fogyasztóknak nyújtott állami támogatásnak minősül.

Ez a támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal.

2. cikk

Ez a határozat a kompenzációs mechanizmus azon módosítására figyelemmel érvényes, amelynek jogszabályokban történő előírását Luxemburg vállalta.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Luxemburgi Nagyhercegség a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 28-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

([43]) A Bíróságnak a C-206/06. sz. Essent-ügyben 2008. július 17-én hozott ítélete, az EBHT-ban még nem tették közzé.

([44]) Lásd például a Bíróságnak a C-261/01 és C-262/01. sz. Belgium kontra Eugene van Calster, Felix Cleeren és Openbaar Slachthuis NV ügyben hozott ítéletét (EBHT 2003., I-12249. o.).

([45]) […]

([46]) Az NN 162/03 és az N 317/06 ügyben 2006. július 4-én hozott bizottsági határozat (lásd a 27. lábjegyzetet).